

Pokój Filmowy

Film ma niezwykłą moc. Jednak w związku z tym trzeba traktować go ze szczególną ostrożnością.

Wchodzenie w świat filmu – o które dbają za pomocą różnych środków ich reżyserzy – to fascynująca przygoda, która zmienia w pewien sposób na chwilę odbiór realnej rzeczywistości. Dzięki filmom poznajemy innych ludzi tak, jakbyśmy przez chwilę nimi byli, a ich świat był naszym światem. Rezonujemy z ich emocjami i przeżyciami w sposób wyjątkowo intensywny, co poszerzać może nasze ludzkie doświadczenie i zrozumienie.

Ta intensywność oddziaływań wymaga odpowiedniego doboru repertuaru i ilości czasu spędzanego przed ekranem, zwłaszcza w przypadku dzieci i młodzieży. Od ich możliwości rozwojowych zależy może, czy dany film wzbogaci ich świat psychiczny, czy skutkiem jego oglądania będą przeżycia zbyt trudne do przetworzenia i zasymilowania.

W związku z tym terapeutyczne i prorozwojowe walory filmu dla dzieci są efektem pracy zarówno filmowców, jak i terapeutów i rodziców. Ci pierwsi wpływają mogą na to poprzez wybór scenariusza, aktorów, sposobu realizacji poszczególnych scen, ci drudzy – poprzez wybór danego filmu dla danego dziecka, towarzyszenie mu podczas oglądania oraz rozmowy po projekcji.

Z perspektywy rodzica ważna jest sensowna oferta filmów dla dzieci - tu warto nie poprzestawać na tych najgłośniejsz reklamowanych, wiele dobrych filmów dla dzieci to filmy niszowe, których warto poszukać, w czym pomóc nam mogą takie portale jak „Kino Dzieci”.

Nieodzowna jest też odwaga w stawianiu granic sobie i dzieciom. Często mniej znaczącej, co w kontekście współczesnych trendów nieustannego bycia w zalewie intensywnych bodźców wirtualnych, płynących z telewizora, komputera, tabletu, konsoli czy telefonu komórkowego (to naprawdę jest bardzo niekorzystne dla dzieci, zarówno psychicznie, jak i fizycznie) wymagać może budowaniu postawy ograniczania ilości na rzecz jakości oglądanych treści.

Wiele dzieci zazwyczaj samotnie ogląda filmy. To z pozoru bezpieczna aktywność, dzięki której rodzice mogą mieć trochę czasu dla swoich spraw. Jednak wspólne oglądanie filmu z dzieckiem to nie tylko cenna możliwość spędzenia razem czasu, to także niezwykle ważna dostępność rodzica w chwilach intensywnych przeżyć związanych z filmem i związana z tym rodzicielska pomoc w regulowaniu emocji tak, aby nie były zbyt przytłaczające.

Dzięki temu rosną też szanse na rozmowy dotyczące filmu i związanych z tym przeżyć i przemyśleń dziecka. Poprzez wspólne poddawanie refleksji tego, co się widziało i co się w nas w związku z tym wydarzyło, stwarzamy możliwość głębszego przetwarzania treści i sposobu jej prezentacji, a także intelektualnego i emocjonalnego ich odbioru przez dziecko. Sprzyja to budowaniu różnych dziecięcych kompetencji, związanych zarówno z nabywaniem wiedzy o sobie i świecie, jak i kształtowaniem refleksyjnej i uczestniczącej postawy wobec różnych życiowych doświadczeń i wyzwań.